

съединисти бѣхх народната партия въ страната, на която въ програмата влазеше, между другото, съединението на Южна България съ Княжеството и добри отношения съ Россия. Отъ тамъ названията: съединисти и руссофили. Народната партия на съединиститѣ носеше своето генерическо название (народна) по отношение къмъ своитѣ противници, които бѣхх около Главний Управителъ, негови привърженици тогазъ, когато се появихх партиитѣ и наименованията. По тѣзи причина тѣ бѣхх нарѣчени (отъ пок. Д. Наумовъ изъ Стара Загора) *казионни*—име което имъ сж приложи и си останъ. Политическитѣ условия на Княжеството обаче изискахх щото осществлението на съединението да се падне въ дѣлъ не на съединиститѣ, които приготвихх почвата за него, а на тѣхнитѣ противници. Тѣзи крайно любопитна история на еволюция въ мнѣнията на едната и другата партия е изобразена въ страницитѣ на тогавашнитѣ вѣстници въ Южна България, а главно въ *Съединение* и *Южна България*.

Въ подлистникъ на тѣзи послѣдната се печатахх хубавитѣ биографически очерки на *Камилло Кавуръ*, *Леонъ Галбетта* (изъ историческитѣ характери на Карелъ Тума), *Апостолъ на свободата* (Мацини), „Чърти изъ живота на Любенъ Каравеловъ“ (отъ З. Стояновъ).

Тѣй като малко по-сѣтнѣ оснований стъ г. Н. П. Краваревъ — сатирически вѣстникъ *Кукуруго* (основанъ въ 1882 год.) твърдѣ хубаво списванъ подъ неговата редакция, прѣминх въ други рѣцѣ (Ст. Поповъ) и се обърнх на едно явно порнографическо листо, служаще на „казионнитѣ,“ (казватъ, че по едно врѣме е писалъ въ него и П. Р. Славейковъ), то се основа „Вѣстниче“ (1884 г.) за да отговаря на крайно остритѣ нападки на *Кукуруго* и прочее. Ако поменавами за тѣзи дреболийни проявления въ журналистиката, то е само за една сравнителна пълнота на очерка си.

Нека поменемъ йоще и вѣстницитѣ: **Бургаски вѣстникъ**, основанъ въ Бургасъ и редактиранъ отъ Б. Горанова, адвокатинъ, който се бѣше вече опиталъ въ книжнината съ нѣколко беллетристически произведения („Жертвитѣ на прѣдразсждѣка“ и пр.) „Б. В.“ имаше една независима програма, излазеше веднѣжъ въ недѣлята, подкачи изданието си въ 1885 год. мѣс. юлий, повече съчувствувахе на съдинистическата партия, която въ туй врѣме бѣ на власть, при все че се отнасяше твърдѣ критически къмъ дѣятелността на централното правителство и на нѣкои негови провинциални органи.